

MISANSTSEEN
Tallinn Linnagalerii
14.06-18.08.2019

Kunstnikud
Julia Bondesson, Merike Estna, Luca Frei, Jaakko Pallasvuo, Filip Vest

Kuraator
Andreas Nilsson

"Misanstseen" on rühmanäitus, mis tegeleb muu hulgas sotsiaalse aktiga igapäevaest, maimaila kui lava konseptsooniga ning kaasava kujutlusvõimine tähtsusega. Näitus on korraldatud omamoodi avatud lavana, millel puudub lavatagune ja -esine ning kus kunteestosed (skulptuurid ja maalid, video, performance'i ja installatsioonid) võiks tõlgendada kui lavastuse eri vaatus, ehkki ilma kindla narratiivi ja selgete seosteta. Teosed töövad luubi ala kehadu omavahelised, kehadu ja esemete ning esineja ja publiku sotsiaalsed suhted.

Üks esimesi töid, millega külastajad galeriis siisenedes vastakuti satuvad, on Eesti kunstniku Merike Estna uus teos "Tulevikut tont täis mineviku mälestus" (2019), mis näituse avaühitol "performance'ina aktiveeritakse. Endale osmest kombinereb Estna sujuval viisil maalist väljendusviisi performatiivsete elementidega, esitudes installatsiooni, kus kodusele ja tavapärasele paigale on antud teistsugune tähdendus, mis on muutnud selle milleks, mis on ühtaegu nii tuttavik kui ka ennenägematu. Kunstnik on kaua käsitlenud ja tundnud maalikunsti ideed ning temas töös kohtuvad külaliskunst ja tagasisidetulik humor, et arutleja maaliprotsesside, müütiliste narratiividate ja tänapäevaste kujutiste üle. Koos installatsiooniga eksponeerib Estna näitusel uut maali, "Vann raikas kallale, täidetud mälestustega, mu viimastega" ning "Tühi pilgu tühjus" (mõlemad 2019).

Sooome kunstniku Jaakko Pallasvuo videoteose "Sina oled päike" (2017) ei ole sugugi selge, keli poole peategelane pöördub – kas kaamerat hoidva isiku või vaataja pool. Kunstnik ja tantija Andre Chappatte' etendatud tegelased eeskujuks on olud kultusjuht Charles Manson. Tegelane juhatab vaataja läbi linnamüku, külalastes seejuures ka väikesest galeriist, jalutab tänavet ja astub üles pargis. Intensiivses ning samas aggressiivses ja võrgutavas monoloogis näitab omavahel segunevat ettevalmistust ja improoviseeritud repligid. Pallasvuo videoetteoost paistab iseloomustavat teatav juhitud spontaansust, melleolo, mis väljendub teatud mõttel kohapealt leitud objekte ja lisandut ajusse jaotust, mis pärast näitust kustutatakse.

Galeriipõrandal näemist Rootsist kunstniku Julia Bondessoni teost "Igavesed žestid" (2011), kus inimesesarnased peata puuskulptuurid hõivavad ruumi nagu puhekapslid. Kunstnik on näituse jaoks loonud ka "performance'i 'Tont'" (2019), mis kantakas ette avamisel ja mida näidatakse hiljem dokumentaalse materjalina galeriis. Bondesson viibat perforatiivise tegevusele ja tema skulptuurite kasutamisele justkui "tantsust", kus skulptuurid ja esineja vahel tekib intiimne ja emotsionaalne seis. Bondesson töötab oma "performance'ites intuitiivselt. Inspireerituna Hiina filosoofast ning Prantsuse filosoofist, müütilust ja politilisest aktivistist Simone Weilist, uurib kunstnik keha ja hingehooleku sümbooltisi suhet.

Galeriipõrandal näemist Rootsist kunstniku Jaakko Pallasvuo videoteose "Maa kolme hääl" (2018). Tegu on dialoogi Maaga, Elaniku ja Jutustaja vahel ning installatsiooni koosneb kolmest vastakut seisvast kipsseinast, mis moodustavad kolmurga ja sümboliseerivad kuuldemängu tegelasi. Tegelased on justkui hübridid – ühtaegu nii füüsillised olendid kui ka immateriaalsed ideed. Vastakut asetatakse seintel on künnevillidest, pimsviidest, meigikänestest ja varbaeraldajatest sümboolsede atribuudide. Iga seina välimisele kütjele on kinnitatud kuuldemängu käskirik, mis kutsub vaatajaid valimisse ühelt tegelastest, kelle tekti esitada.

Kirjapandud dialoogi galeriis esitamiseks ei ole vaja ei proove ega eelnevat registreerimist. Kui samal ajal viibib ruumis kolm inimest, saab kuuldemängu aktiveerida nende hääletega.

Samas ruumis Vesti installatsiooniga asub Šveitsi kunstniku Luca Frei teos "Pead" (2017-2019). Ruumi nurka on paigutatud väljalõigatud siluetid kahe noore inimese profiilist, mis vaatavad vastassuunas. Peade ülemine osa paistab olevat poolik, otsekui avatud ehitusplats ajutiselt kokku pandud hooneosaldega. Ometi ei ole selge, kas pead on ehitus- või lammatusjärgus või kas nad on jääetud määramata ajaks ootete, valmis iga hetk taas liikuma.

"Misanstseen" huvitub kuraator jätkuvalt sellest, kuidas seista silmitsi "performance'i" ja elus kunstiga näitusekontekstis, kus "siin ja praegu" avardub ja muutub pikema näituseperioodi jooksul samuti installatsiooniks. Galeriiruum erineb teatiruumist, sest siin puudub sageli esinejaid ja vaatajaid lahatut arhitektuuriline piir, mistöötu loob see teistsuguse intiimse suhte ning soodustab kehadu ja objektide vahelist suhtlust pürratud ruumis. Kuna mõned eksponeritud kunstiteosed ei ole oma vormilt püsivad, mõjutab nende tajumist ka see, millal vaataja galeriiruumi siseneb. Seda laadi näituseformaat

võib esitada väljakutse eksponerimisele endale – kus see algab ja kus lõppeb ning kas see on terviklik ilma live-elementida?

"Misanstseen" on kolmas Andreas Nilsson kureeritud näitus sarjas, mis käsitleb ajalikust, suhet üüriseke ja jäädava vahel ning "performance'i-põhis" ja visuaalkunsti vahelisi ruumi. Varasemad näitused samas sarjas olid "Küünlased" 2015. aastal Võrus toimunud linnaruumüüritusel "Kilomeeter skulptuuri" ning "Küünlapäev" 2017.-2018. aastal Helsingis SICis.

Julia Bondesson (Rootsi, sünd 1983) on skulptor ja "performance'i"-kunstnik, kes kombineerib oma skulptuuriteoseid tantsu ja liikumisega. Tema skulptuurid kujutavad sageli inimeste ja loomade kehasid ja kehaosi ning on laetud ilu, tundlikku ja usm sageli ka teatava jõhkusega. Bondesson kaitseb magistrikradi Stockholmil Kuningliku Kunstiakadeemia (2011) ning on osalenud puuskulptuuri ja nukukunsti koolitustel Taas, Jaapanis ja Taiwanis. Viimastel aastatel on tema töid eksponeritud kunstigaleriides Rootsri eri paigus.

Merike Estna (Eesti, sünd 1980) püüab kontseptualset viisi ühendada maalikunsti ja argjeli. Viimastel aastaten on ta avardanud maalikunsti kontseptuaali ja lasknud sel kaasata lavakujundusi, kahelpõrandaid, rõivaid ja käsiteid. Mittenarratiivsete olukordade esitust "performance'i"-põhis tööde abilat ja edendab kunstnik mõttelehvetust osalejate rühmade vahel. 2017. aastast töötab Estna külalisedotsendina Eesti Kunstiakadeemias.

Luca Frei (Šveits, sünd 1976) on multidisipliiniline kunstnik, kelle tööd paigutuvad uuriimispõhis visualistikku ja esitusviisi vahelisele aale ning sisalduvad sageli pedagoogilike seotud aspektide. Ta mõtiskleb pidevalt teemade üle, mis hõlmavad keha ja arhitektuuri vahelisi suhet, esitamisstruktuuri ja narratiivsete keskkondi, töötet ja vahendamist ning samuti kogumata ja õppimisega seotud aspektide. 2016. aastast on Frei Kopenhaagenis asuva Taani Kuningliku Kaunite Akadeemias visualistikust kooli dotsent.

Jaakko Pallasvuo (Soome, sünd 1987) on kunstnik, kes loob video- töid, tekste, "performance'eid ja installatsiooni, mis uurivad praeguse ajal elamise paineid ning mõnes võimalikus tulevikus elamise väljaevad. Viimastel aastaten on tema töid esitatud New Yorki filmifestivalil, Varsavas moodusa kunsti muuseumis, Kunsthalle St. Gallenil, Jupiter Woodsil ja mujal.

Filip Vest (Taani, sünd 1995) töötab "performance'i", installatsiooni, video ja tekstiga. Tema looming tõrleb selle ümber, kuidas ja kus teadmis tekitatakse. Kaasavate "performance'ite" abil kasutab ta esinemisproove kohana, kus uurida teksi suhet esitamisruumi ja esitava kehaga. Vesti skulptuurid hõlmavad sageli valmisobjektide vörögustikke ja arhitektuurilist sekkuunist, millega ta uurib omavahel ühenduses olevaid skulptuuraleid protsessesse inimeste ja objektide vahel, mida me kasutame ja asutame.

Andreas Nilsson (Rootsi, sünd 1978) on kurator ja kirjanik. Ta on Malmö moodsta kunsti muuseumi assistent-kurator ja Malmö Kunstiakadeemias ja Malmö moodsta kunsti muuseumi ühise loengusarja "KHM x MMM" programmi koordinaator. Nilsson on mitmel näitustel uurinud visual- ja etenduskunstide vahelist ruumi ning on viimastel aastatel teinud palju koostööd Läänemere piirkonna kunstnikide ja asutustega.

In the Finnish artist Jaakko Pallasvuo's video work, titled *You Are the Sun* (2017), it is not all that clear who the protagonist is addressing – the person holding the camera or the viewer. The character, played by artist and dancer Andre Chappatte, is based on the cult leader Charles Manson. He leads the viewer through an urban city landscape, including a visit to a small art gallery, walking in the streets, and performing in a park. In an intense, and at the same time both aggressive and seductive one-way monologue, the lines between the scripted and the improvised seem to blur. Pallasvuo's video work appears to embrace a directed spontaneity, a mood also found in the way they install their work in gallery spaces – using found items on site and adding ad hoc wall drawings to be erased after the exhibition.

On the gallery floor, we find Swedish artist Julia Bondesson's wooden human-like, headless sculptures titled *Eternal Gestures* (2011) inhabiting the space as resting performers. For the exhibition, the artist has also developed a new performance titled *Ghost* (2019), presented live at the opening and afterwards as documentary material in the gallery.

Bondesson refers to the performative activity and engagement with her sculptures as "a dance", where an intimate and emotional relationship emerge between the sculpture and performer. In her performances, Bondesson works intuitively, and inspired by Chinese philosophy and the French philosopher, mystic, and political activist Simone Weil, the artist explores

the symbiotic relationship between the body and soul.

In the same room as Vest's installation, Swiss artists Luca Frei's work *Heads* (2007-2019) is installed. Cut-out silhouettes of two youthful human profiles are placed in the corner of the space, pointing in opposite directions. The upper half of their heads appears to be incomplete, like an open construction site with suspended parts held together provisionally. Yet it is unclear if the heads are being completed or dismantled, if they are left in an indeterminate state of suspension, ready to gather momentum at any time.

A Situation continues a curatorial interest in how to present and encounter performance and live art in an exhibition context, where the here-and-now moment extends and changes during the longer exhibition period and also transforms into installation settings. A gallery space differs from a theatre space in how it often lacks the architectural border dividing performers and spectators, thus creating another type of intimate relation-

МИЗАНСЦЕНА
Таллинская Городская галерея
14.06-18.08.2019

Художники
Юлия Бондессон, Мерике Эстна, Лука Фрай, Яакко Палласвuo, Филип Вест

Куратор
Андреас Нильссон

"Мизансцена" – групповая выставка, которая рассматривает, кроме всего прочего, значение социального акта в повседневной жизни, понимание мира как сцены и значимость вовлекающего воображения. Выставка организована как своеобразная открытая сцена, но без аван- или арьерсцены. Экспонаты выставки, варьирующиеся от скульптуры и видео до перформанса и инсталляции, словно составляют разные части одной постановки, но без определенного наименования и четких связей.

Эти произведения уделяют пристальное внимание социальным взаимоотношениям – между телами, телами и предметами, артистом и публикой.

При входе в галерею посетители встречают новое произведение эstonской художницы Мерике Эстна «Призрак будущего», переполненный воспоминаниями прошлого» (2019), которое приведет в действие перформанс на открытии выставки. Эстна в присущей ей манере органично объединяет живописный способ выражения и перформативные элементы. Экспонируемая инсталляция придаст иное измерение повседневному пространству: оно кажется одновременно и привычным, и необычным. Художник уже много лет исследует и трактует саму идею искусства живописи, доброжелательно и с юром размышляя о живописных процессах, о мифических нарративах и visualных образах современности. Наряду с инсталляцией Эстна представляет две новые живописные работы: «Ванна для стервятника, наполненная воспоминаниями, моими последними» и «Пустота пустых глаз» (обе 2019).

В случае видеоработы «Ты – солнце» (2017) финского художника Яакко Палласвuo остается неясным, к кому обращается главный герой – к человеку за камерой или к зрителю. Прототипом персонажа, которого исполняет художник и танцор Андре Шаплатт, стал лидер секты Чарльз Мэнсон. Герой как бы приглашает зрителя прогуляться с ним по городу: прохаживается по улицам, посещает маленький галерею и выступает с речью в парке. Кажется, что в его интенсивном, одновременно агрессивном и угнетающем монологе переплетаются подготовленные и симпровизированные реплики. По всей вероятности, в основе видеоработы Палласвuo лежит некая направленная спонтанность и настроение. В определенном смысле это выражается и в способе экспонирования произведения: художник использует найденные объекты и настенные рисунки, которые будут линкодированы по завершении выставки.

В произведении шведской художницы Юлии Бондессон «Вечные жесты» (2011) человеческодобные безголовые скульптуры соединяются с танцем и движением. Ее скульптурные произведения передают образы тела или части тела людей и животных, неся в себе посып красоты, чуткости, а зачастую и определенной жестокости. Бондессон получила степень магистра в Королевской академии художеств в Стокгольме (2011) и пополнила образование на курсах по деревянной скульптуре и изготовлению кукол в Таиланде, Японии и Тайване. За последние годы ее произведения экспонировались в различных художественных галереях по всему миру.

Ольга Бондессон (Швеция, род. 1983) – скульптор и художник-перформансист, в своих работах она соединяет скульптуру с танцем и движением. Ее скульптурные произведения передают образы тела или части тела людей и животных, неся в себе посып красоты, чуткости, а зачастую и определенной жестокости. Бондессон получила степень магистра в Королевской академии художеств в Стокгольме (2011) и пополнила образование на курсах по деревянной скульптуре и изготовлению кукол в Таиланде, Японии и Тайване. За последние годы ее произведения экспонировались в различных художественных галереях по всему миру.

Мерике Эстна (Эстония, род. 1980) стремится к концептуальному синтезу живописи и повседневной жизни. Расширяя концепцию искусства живописи, она включает в свои работы элементы сценографии, а также вносит в выставочное пространство кафельный пол, одежду и рукоделие. Через основанные на перформансах произведения, представляющие антинарративные ситуации, художник инициирует и поощряет дискуссию между различными группами участников. С 2017 года Эстна работает приглашенным доцентом в Эстонской академии художеств.

Лука Фрай (Швейцария, род. 1976) – мультидисциплинарный

художник, работающий на стыке арт-исследования и visualной экспозиции, зачастую включая в свое творчество элементы педагогики. Он постоянно размышляет о взаимоотношениях тела и архитектуры, структуры представления и нарративной среды, перевода и медиации, а также общины (сообщества) и обучения. С 2016 года Фрай работает доцентом Школы visualных искусств при Датской королевской академии художеств в Копенгагене.

Яакко Палласвuo (Финляндия, род. 1987) – автор видео-арта, текстов, перформансов и инсталляций, исследующих тревоги современной жизни и перспективы обитания в неком возможном будущем. За последние годы его работы были представлены на Нью-Йоркском кинофестивале, в Вашингтонском музее современного искусства, в галереях Kunsthalle St. Gallen и Jupiter Woods и других.

Филип Вест (Дания, род. 1995) работает в жанрах перформанса, инсталляции, видео и текста. В центре внимания его творчества – вопросы о том, как и где создаются знания. Вовлекающие перформансы он использует как репетиции исследования взаимоотношений текста с пространством представления и телом исполнителя. Скульптура Веста, как правило, исследует взаимодействие систем готовых объектов и архитектурных интервенций, что позволяет изучить взаимосвязь между людьми и пластическими скульптурными процессами и предметами, которые мы используем и в которых обитаем.

Андреас Нильссон (Швеция, род. 1978) куратор и писатель. Работает ассистентом-куратором в Музее современного искусства Мальмё и координатором серии лекций «KHM x MMM» в совместной программе музея и Академии художеств Мальмё. Выставочные проекты Нильссона увлекают его на перекрестки visualного и театрального искусства. В последние годы он активно сотрудничает с художниками и институциями стран Балтии.

A SITUATION
Tallinn City Gallery
14.06-18.08.2019

Artists
Julia Bondesson, Merike Estna, Luca Frei, Jaakko Pallasvuo, Filip Vest

Curator
Andreas Nilsson

A Situation is a group exhibition addressing, among others, questions on the social act in everyday life, the idea of the world as a stage, and the importance of participatory imagination. The exhibition is arranged as an open set with no real back or front stage, where the artworks – spanning sculpture, video, performance, painting and installation – can be partly read as different acts of a play with no clear narrative or connection. They explore the social relationship between bodies, between bodies and objects, and between performer and audience.

One of the first works the visitors encounter when entering the gallery space is Estonian artist Merike Estna's new work *Ghost of the future*, filled with memories of past (2019), which on the opening night will be activated by a performer. Estna seamlessly and characteristically combines a painterly expression with a performative element, presented as an installation where the domestic and common place is given another meaning, turning into something both familiar and previously unseen. The artist has for a long time discussed and explored the idea of painting, and her work interlinks hospitality with low-key humour to discuss painting processes, mythical narratives, and contemporary imagery. Estna's installation is also accompanied in the exhibition by two new paintings, *Bath for the vulture*, filled with memories, my last and *The emptiness of the empty eyes* (both 2019).

In the Finnish artist Jaakko Pallasvuo's video work, titled *You Are the Sun* (2017), it is not all that clear who the protagonist is addressing – the person holding the camera or the viewer. The character, played by artist and dancer Andre Chappatte, is based on the cult leader Charles Manson. He leads the viewer through an urban city landscape, including a visit to a small art gallery, walking in the streets, and performing in a park. In an intense, and at the same time



GYPROC GNE 13 NORMAL ERGO

Kuraator / Curator / Куратор:
Andreas Nilsson

Näituse toimkond / Exhibition team / Выставочная команда:
Sirli Oot, Siim Preiman

Graafiline disain / Graphic design / Графический дизайн:
Indrek Sirkel & Ott Kagovere

Näitusepaigaldus / Installation / Монтаж:
Valge Kuup

Tõlked / Translations / Переводы:
Refiner

Trükikoda / Printed by / Отпечатано:
Tallinna raamatutrükikoda

Tiraž / Edition / Издание:
1000

Tänname / Thank you / Благодарим: